N°. 534. 1855.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . 5.50.

ZONDAG 11, MAANDAG 12 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam,
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . .
Voor elken regel meer. . . . .
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel regt daaronder begrepen.

Een der, gewoonlijk zoo uitnemend goed ingelichte, Parijsche correspondenten van de *Indépendance Belge* gewaagde gister van het voornemen, dat bij Keizer NAPOLEON zou bestaan, om een *Europeesch* leger *van één millioen manschappen* op te rigten en zamen te trekken.

Een *Europeesch* leger: derhalve, niet enkel een Fransch-Engelsch-Sardinisch-Oostenrijksch leger?

Voorzeker neen!

De Parijsche correspondent maakt het tot stand komen van het leger van één millioen man daarvan afhankelijk: *„si toutes les alliances espérées se réalisaient sur le continent"*: wanneer op het vasteland al de alliantiën zich verwezenlijken, die men hoopt tot stand te brengen.

Welke alliantien kunnen daarmede anders bedoeld zijn, dan eene alliantie zoo niet met Pruissen, dan toch met *die* Staten van den tweeden rang; die, tot dusver, hunne neutraliteit hebben kunnen handhaven? Liggen, in dat onderstelde plan van Keizer NAPOLEON, Belgie en Nederland niet het eerst aan de beurt, om, *ieder afzonderlijk*, de proef door te staan, van hunne weêrstandskracht tegen den aandrang der Westersche Mogendheden?

Zouden de twaalf tonnen gouds *meer*, die, op het verlangen der Regering, *nu* aan oorlog zijn besteed, alsdan — ingevolge *de belofte* van den Minister van Oorlog — „onze neutraliteit door kracht van wapenen" kunnen doen verdedigen?

De *Tijd* is het, omtrent alle punten, met ons eens, dat, al mogten de Westersche Mogendheden nog geene ernstige poging gedaan hebben, om ons aan den oorlog te doen deel nemen, de vrees nogtans mag rijzen: „dat wat nog niet geschied mogt zijn, toch welligt „spoedig zal kunnen gebeuren." Te regt, vraagt *de Tijd*: „als Frankrijk en Engeland met al de kracht „van hun invloed op ons drukken: wat kunnen wij daar„tegen in de schaal leggen?" en niet onjuist is hetgeen daarop volgt:

„Wij hebben niets hoegenaamd van Rusland te ho„pen. Wilde het ook, Rusland *kan* niets voor ons „doen. Pruissen is nooit geneigd geweest, om ons voor„deelig te zijn, en is niet in staat om duurzaam te „schaden. Er blijft dan dit overig, dat wij van Frank„rijk en Engeland alles hebben te vreezen.

„Het vooruitzigt is niet vleijend; maar 't is beter „zijn toestand te kennen, dan zich illusiën te maken „en door die illusiën zich bloot te stellen aan aller„gevaarlijkste teleurstellingen.

„Intusschen willen wij de zaak niet overdrijven. Wij „zeggen niet, dat hetgeen wij vreezen reeds voor de „deur staat. Wij meenen slechts dat de zaken in „Europa de door ons aangegeven rigting al meer en „meer beginnen aan te nemen."

Zal de Regering, bij de hervatting van de werkzaamheden der Tweede Kamer, eenige opheldering *willen* of *kunnen* geven van den toestand, waarin wij ons, tegenover het Buitenland, bevinden?

Ook zonder opzettelijke opheldering zal die toestand, meenen wij, in de onderstelling dat het *stelsel* der Regering sedert 20 December jl. niet *alweder* veranderd zij, duidelijk worden.

In dat *stelsel* zal de aanbieding van voorstellen tot vermindering van lasten de verklaring in zich bevatten: „dat de toestand van Europa, met opzigt tot ons Vaderland, niet bedenkelijker geworden is."

De jongste *„Chronique de la Quinzaine"* van de *Revue des Deux-Mondes* (1 Februarij jl.) zegt, in eene beschouwing over den politieken toestand van Europa, dat Rusland getracht heeft, met onderscheidene Staten *„tractaten van neutraliteit"* te sluiten; maar dat die poging tot dusver enkel bij den Koning van Napels gelukt is.

Ten aanzien van Nederland zou gelijke poging *„ten eenemale schipbreuk geleden hebben"*.

Wij zouden ons verheugen, indien — bij de onderstelling dat het *feit* waar is — ook de gedragslijn onzer Regering is geweest, gelijk die in de *Revue* wordt opgegeven.

Het zou een bewijs zijn, dat, te regt, *persoonlijke sympathie* is ter zijde gesteld, waar het geldt het *belang van het Vaderland*.

Dwaas en onverstandig is het *„eene waarschuwing"* in den wind te slaan; maar die een ander waarschuwt voor zeker kwaad, is menigmaal verblind voor het gevaar, waarin hij zelf verkeert. Bovendien: zal eene waarschuwing doel treffen, zij geschiede te regter tijd, niet te laat, maar ook niet te vroeg. Bij elke waarschuwing komt te pas de vraag, of zij ook ontijdig is; niet *elke* waarschuwing heeft dezelfde waarde; deze wordt bepaald door de omstandigheden.

Ontijdig is de waarschuwing, die *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* deed in het blad van 2 Februarij.

De bladen der constitutionnele partij hebben *dadelijk* zich verzet tegen eene bedenkelijke zinsnede, die *de Overijssel* in haar programma opnam. Elke gevolgtrekking uit die zinsnede, ten aanzien van de strekking der constitutionnele beginselen gemaakt, is onjuist en ongegrond. Even onwaar, ja, wat meer is, lasterlijk noemen wij de beschuldiging: „het stelsel, dat de „Thorbeckiaansche partij in de laatste jaren heeft „voorgestaan, leidt, ongelukkig, tot dergelijke uitersten."

De waarschuwing, die men doet, is in het wezen der zaak eene beschuldiging van de constitutionnele beginselen en moet daardoor onze bestaande staatsinrigting treffen, welke op die beginselen is gebouwd en in den geest dier beginselen opgetrokken.

Nooit is van de zijde der constitutionnele partij gesproken van eene „verrassende wending", dan in den zin, dat de staatsinstellingen naar de eischen des tijds en de grondbeginselen van het staatsregt, *langs den wettigen weg*, werden herzien en gewijzigd. Alleen in den mond en in de pen van reactionnairen werd het denkbeeld van „verrassende, meest verrassende wending" in den zin van een *coup d'état* gebezigd en nooit kan aan de constitutionnele partij, veel min aan het vorig Ministerie, het verwijt worden gerigt, dat het zelfs eenigen schijn heeft gegeven „te willen zwichten „voor, of zich te maken tot eene slavin van een volks„waan van den dag."

Maar ook nimmer kan der constitutionnele partij worden ten laste gelegd, dat zij den naam des Konings of een godsdienstig deel der Natie als eene vlag heeft opgeheschen, waaronder zich egoïstische bedoelingen lieten bedekken. Wij behoeven ook niet ver op te klimmen, om de bewijzen te zoeken, dat het Koninklijk gezag, de Koninklijke magt en waardigheid, miskend, aangerand en gefnuikt werden, dat het monarchaal-constitutioneel gezag wel het meest en het spoedigst wordt ondermijnd, waar, onder den *naam* van het Koningschap in eere te houden, eene *oligarchische* rigting niet verholen blijft.

En dat het Ministerie, dat aan het bewind is, *die* rigting volgt, is in *de Nederlander* duidelijk te kennen gegeven.

Zulk eene rigting is verderfelijk; *daarvoor* moet worden gewaarschuwd. Die zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht. Men mag met de „lessen uit Parijs" voordeel doen, 't zij ze in 1848, 51 of 55 worden gegeven.

De Nieuwsbode geeft *nu* lessen uit Parijs en *roemt* het krachtig Gouvernement. Ligt daarin geen aanleiding voor ons, om te waarschuwen tot voorzigtigheid ten aanzien der schromelijke gevolgen van eene rigting, welke zich slechts eigenbelang en heerschzucht ten doel schijnt te stellen; maar dat doel bereikbaar acht door beurteling den Koning en de Natie te vleijen, onder het verheffen van de partijleuze: *„Koning en Vaderland"* en het gestadig verhoogen van 's Rijks uitgaven?

De *Nieuwsbode* ontleent uit de plaats gehad hebbende verkiezing in het kiesdistrict Almelo, bij herhaling stof tot bewonderingswaardige opmerkingen.

In het blad van 2 Februarij toch lezen wij, de snedige berekening van de vermoedelijke bevolking der godsdienstige gezindheden in Twenthe, en de gelijkstelling of vereenzelviging van eene staatkundige partij met een kerkgenootschap. Immers dààr wordt gezegd, dat van het geheele getal kiezers behooren:

$\frac{2}{5}$ tot de R.-Catholijke,
$\frac{2}{5}$ tot de Protestantsche,
$\frac{1}{5}$ tot de Thorbeckiaansche *partij* of *gezindheid?*

Eene andere opmerking van denzelfden vernuftigen aard, betreft een verbond, dat, *„na* de April-beweging „gesloten, nog in volle kracht is"; waaruit wij, bij wijze van antithèse, kunnen opmaken, dat een verbond, *vóór* of *met* de April-beweging gesloten, krachteloos geworden of uit elkander gevallen is. Immers daarop volgt „eene les voor de Protestanten, dat zij een *ver„bond sluiten*, ten einde niet *buiten gesloten* te worden". Niet onaardige woordspeling, voor uitbreiding vatbaar, al ware het mogelijk het verbond te doen strekken tot eenzame *opsluiting* van iederen Thorbeckiaan!

Want, let wel! uit dat verbond zal voortvloeijen, „dat de Protestanten zullen meester in het land zijn en „waarlijk tot niemands schade, want... de Nederland„sche Protestanten zijn geenszins onverdraagzaam".

Hoort er naar, landgenooten! *de* Nederlandsche Protestanten zijn niet onverdraagzaam!

O neen! zoo ge maar daaronder niet begrijpt de *April-bewegers*, de *Albumaanbieders* en de *anti-revolutionnairen!*

Maar nu de onbeschaamdheid.

Men durft spreken van „een uitvoerend bewind der „Thorbeckiaansche partij, dat een tweetal candidaten „formeerde: tusschen die beide had Twenthe *regtstreeks* „te kiezen"!

En men vergeet of liever tracht te verbloemen, dat van het hoofdkwartier te Utrecht een *rondgaande brief* eenmaal tot vestiging van eene associatie uitging, welke, onder verschillende partijleuzen, zich *over het geheele land* uitbreidde en voor *elk* kiesdistrict *zijne candidaten aanwees!*

Waarom vroeger den heer van Hoogstraten aanbevolen, wiens waarde en talenten op afschaffings- en Gustaaf-Adolf-vereenigingen het meest, welligt ook uitsluitend, blijken kunnen?

Waartoe thans den heer Schimmelpenninck — is het zoo niet? — bij gedrukte circulaire aangeprezen als *„volbloed*-afschaffer van accijnsen"?

Om de, naar ons inzien, hoogst eenvoudige reden, dat zij eene staatkundige partij dienen, die den Protestantschen naam aanneemt en met christelijke en vaderlandslievende woorden speelt, als *middelen*, om haar doel, *kerkelijke en politieke hierarchie*, te bereiken.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Reeds hebben wij onze lezers bekend gemaakt met de zamenstelling van het nieuwe Engelsche ministerie. De verandering van personen is zeer weinig in getal; want van de dertien namen, welke op de lijst voorkomen, is lord Panmure de eenige die geen deel uitmaakte van het oude kabinet. Vier zijner leden treden niet in het nieuwe kabinet. Deze zijn lord Aberdeen, de hertog van New-Castle, lord John Russell en lord Landsdowne.

De berigten, welke uit Engeland komen, bieden veel stof aan tot ernstige overweging over het wisselvallige der grootheid, zoowel van volken als van individuen. Niet zonder eenige verwondering vernam men den ongunstigen toestand van het Engelsche leger in de Krim en de veel-

vuldige radicale gebreken der militaire organisatie van Groot-Brittannie. Maar de marine bleef Engeland ten minste over; deze, dacht men, had niet geleden onder den invloed van een veertigjarigen vrede; men achtte haar in staat om groote zaken te verrigten zoodra zij daartoe het bevel zou ontvangen, maar ziet, op een banket door den lord-mayor aan sir Charles Napier aangeboden verklaart deze beroemde admiraal dat hij vertrokken is »met slechte equipages, met ongeoefende officieren, zonder loodsen en zonder kaarten.» Hij bepaalde zich daarbij niet alleen; maar verklaarde herhaalde malen, dat hij de onmogelijkheid had ingezien om Kroonstadt aan te tasten, zonder de vloot aan algeheele vernieling prijs te geven. Gewagende van een aanval, welke hij tegen Sweaborg wilde ondernemen, liet hij zich zeer scherp uit tegen de lords van de admiraliteit en bepaaldelijk tegen sir James Graham.

Onze lezers vinden de geheele redevoering van sir Charles Napier in de Engelsche post.

De Sardinische kamer van afgevaardigden heeft in hare zitting van 4 Februarij een aanvang gemaakt met de beraadslagingen over het ontwerp van wet betrekkelijk het alliantie-tractaat onlangs tusschen Sardinie en de Westersche mogendheden gesloten. De afgevaardigden kwamen in groote getale op en de tribunes waren eivol. De heer Buoncompagni nam het voorzitterschap waar.

De heer Paola Farina bestreed het tractaat. Het werd echter op eene meesterlijke wijze verdedigd door den heer Torreli. Deze zeide o. a.: De geachte afgevaardigde, die zoo even het woord voerde zeide, dat de tegenwoordige oorlog eene ramp voor ons land is; ik ben van een tegenovergesteld gevoelen. Gewis zijn de gevaren aan ons besluit verbonden, zeer groot: ik wil die niet wegcijferen; maar ik beschouw den tegenwoordigen oorlog als noodzakelijk. Van welken aard is deze oorlog? Hij is een veroverings-krijg van den kant van Rusland; maar van de zijde van Europa een oorlog om zich te verdedigen. Rusland heeft thans beproefd wat zij in de vorige eeuw in de Krim en in Polen deed.

De Donau-vorstendommen weten wat men te denken heeft over de weldaden der Russische bescherming sedert het tractaat van Adrianopel.

De zending van prins Menschikoff, alhoewel die een godsdienstig doel moest hebben, was in wezenlijkheid niets anders dan eene staatkundige zending. De Westersche mogendheden zijn door de openbare meening tot den oorlog aangespoord, en Frankrijk heeft door hare inschrijving in de laatste leening een treffend bewijs, zonder voorbeeld in de geschiedenis, gegeven van het vast besluit om een oorlog tot het uiterste voort te zetten, welke inderdaad den strijd tusschen beschaving en barbaarschheid zal beslissen.

De geachte afgevaardigde, de heer Farina, zeide dat de Turk niet zoo beschaafd is als de Rus; maar ik moet hem doen opmerken, dat wij van de Turken niets te vreezen hebben, terwijl van Rusland veel, ja alles te vreezen is. Men heeft gezegd, dat Zweden zich niet verklaard heeft; maar daarop is te antwoorden, dat voor Zweden het gevaar onmiddellijk is, terwijl zulks voor Piemont niet het geval is. Piemont nam deel aan al de groote oorlogen, welke in Europa plaats hadden. Kan dit land zich thans bij onzijdigheid bepalen? En moet die onzijdigheid gewapend of ongewapend zijn? Op het eind der vorige eeuw verklaarde de republiek van Venetië zich voor de onzijdigheid; Piemont nam een werkdadig deel aan den oorlog: de republiek van Venetie is overleden. Piemont, daarentegen, bestaat nog steeds en heeft zich uitgebreid; Venetie ging ten ondergang, stierf een dood, welke zijn roemvol verleden onwaardig is.

Niemand en zelfs de geachte afgevaardigde de heer Farina zou niet willen, dat Piemont eene ongewapende onzijdigheid aannam. Er is dus eene gewapende onzijdigheid noodig; maar in dit geval zal men al de ongerijfelijkheden, al de opofferingen van den oorlog hebben zonder de veiligheid van den vrede. En bovendien: kan men zich wel vleijen met het behoud eener strikte onzijdigheid? De wil zal daartoe niet voldoende zijn en de geringste omstandigheid zal de onzijdigheid kunnen vernietigen. Men moet de regten der onzijdigen niet letterlijk opvatten; de sterkeren kunnen die gemakkelijk wegcijferen.

Is het niet waar, dat generaal Marck, om zich te verontschuldigen over de capitulatie van Ulm, als reden daartoe opgaf, dat hij niet dacht, dat Napoleon die plaats zou aantasten door te trekken over een grondgebied, dat aan een neutralen staat behoorde? Regtvaardigde deze overweging den generaal Marck? Wilt gij even als de generaal Marck eindigen? (*gelach.*)

Indien de oorlog op eene gelukkige wijze wordt ten einde gebragt, dan zullen de mogendheden ons geen dank zeggen voor onze onzijdigheid, en dan voorzeker zullen onze instellingen en ons staatkundig bestaan het grootste gevaar loopen. Indien de uitslag van den oorlog ongunstig is, eene zaak welke ik voor de Westersche mogendheden niet voorzie, dan zal de beschaving een gevoeligen slag ondervinden en onze onzijdigheid zal ons niet redden. Maar, zegt men, de oorlog kan in Tessin uitbarsten en wat zullen wij dan zonder leger aanvangen? Ik vraag op mijne beurt: op welken grond is er een oorlog te Tessin te verwachten? Wat de gevaren van den koophandel betreft, hiermede zal ik mij thans niet bezig houden; want de belangen van eenige individus kunnen niet geacht worden op te wegen tegen het belang der geheele natie. De alliantie is eene noodzakelijkheid. Piemont zal door haar aan te nemen toonen zijne bestemming te begrijpen.

De generaal Jacques Durando verdedigde het verdrag insgelijks en zeide o. a.

Het is vooraf en voor alles noodzakelijk, dat de natie goed ingelicht zij omtrent het gewigtige vraagstuk, dat ons thans bezig houdt, en het is te dien einde, dat ik, die sedert zeven jaren in deze kamer zitting heb, het stilzwijgen afbreek. Ik zal spreken als afgevaardigde en als militair; want het is noodzakelijk dat mijne stem zich doe hooren om onze dappere soldaten aan te moedigen, om te protesteren ten voordeele der discipline, onze soldaten zullen strijden voor de onafhankelijkheid, voor de eer van ons land.

Ja, ik geloof dat die oorlog regtvaardig en noodig is en dat hij in regtstreeksch verband staat tot onze onafhankelijkheid en onze dierbaarste belangen. De gesteldheid van ons land en onze geschiedenis toonen aan, dat wij deel moeten nemen aan den oorlog, welke de mogendheden tegen Rusland ondernomen hebben. In stede dat zulks in strijd zou zijn met de belangen onzer nationaliteit is deze oorlog daarentegen daarvoor juist zeer gunstig.

Wat mij betreft, innig overtuigd als ik ben van het nut en staatkundig gewigt der alliantie, zeg ik u: Indien gij het tractaat niet goedkeurt, welligt zult gij blijven leven (in staatkundigen zin gesproken) maar uwe zonen en kleinzonen zullen aan den voet der Alpen met oneer sterven en met hen zal de laatste hoop van Italie verdwenen zijn.

In deze zitting sprak de minister van buitenlandsche zaken, de graaf Cavour, eene allerbelangrijkste redevoering uit, waarin hij volgens de ontvangene telegraphische depêches, al de bedenkingen zijner tegenstanders volkomen bestreden heeft. Wij zien dit stuk met belangstelling te gemoet.

ENGELSCHE POST.

Londen, 7 Februarij. De lord-mayor heeft gisteren zijn jaarlijksch diner gegeven aan de waardigheidsbekleeders van Londen. Lord Cardigan en sir Charles Napier woonden dit banket bij. De lord-mayor bragt een toast uit op het leger en de vloot, waarop sir Charles in de volgende bewoordingen antwoordde: »Mylords en Mijne Heeren! Indien een officier, zoo als mijn edele vriend (lord Cardigan) uit den vreemde terugkeert, na er wonderen van dapperheid te hebben verrigt, en trotsch is op de wijze, waarop hij thans ontvangen wordt, welke moeten dan de gewaarwordingen zijn van mij, die terugkeer zonder mijne zending volbragt te hebben, na door de regering gegispt en van mijn kommandement beroofd te zijn. Gij meent zeker dat ik u iets zal mededeelen van de Oostzee-expeditie. Ik had tot zekere hoogte eene prachtige vloot. De equipages deugden echter niets; wij zijn vertrokken zonder loodsen, zonder kaarten, met ongeoefende officieren en wij zijn in eene volmaakte gezondheid in de Oostzee gekomen.

»Mijn eerste doel was het land te voldoen. Toen ik vertrok, wist ik zeer goed, dat ik het tiende gedeelte niet kon verrigten van hetgeen men van mij verwachtte, maar ik had besloten mijn best te doen.

»Ik wilde aan de Russen de gelegenheid geven, zich op zee te vertoonen. Zij wilden niet. Ten tweede ging ik naar Kroonstadt, om te zien wat ik er kon doen. Ik wilde er het vijandelijk eskader aanvallen, doch weldra bespeurde ik dat dit onmogelijk was.

»Vooreerst was het water niet diep genoeg voor onze schepen en in de tweede plaats waren de batterijen zoo sterk, dat wij geen aanval op de vesting konden wagen, zonder onze vloot aan vernieling bloot te stellen. Ik geloof dus voorzigtig gehandeld te hebben.

»De Fransche admiraal was van mijn gevoelen en wij maakten het plan Bomarsund aan te vallen. Daartoe had ik geen troepen noodig, maar de Fransche admiraal meende dat wel en schreef er om aan zijne regering. Ik geloof nog dat wij ze niet noodig hadden en dat die soldaten meer nut te Sebastopol hadden kunnen doen. Bomarsund werd genomen.

»Ik ben hevig door het gouvernement gegispt. Het publiek heeft mij aangevallen, en de regering, in plaats van mij te verdedigen, heeft het publiek aangemoedigd. Toen men in Engeland en Frankrijk vernam, dat het Fransche leger zoude terugkeeren, werd er een krijgsraad bijeengeroepen. Hebt gij ooit van krijgsraden tot zulke doeleinden gehoord.

»Kortom de quaestie werd onderzocht door een maarschalk van Frankrijk, een Fransch admiraal, een generaal van de Engelsche genie en drie onzer admiraals en zij verklaarden eenparig dat het onmogelijk was verder te gaan, zonder de vloot in gevaar te brengen en ons aan eene bijna zekere nederlaag bloot te stellen.

»De Engelsche admiraliteit was niet voldaan en wilde een tweeden krijgsraad, doch de Fransche admiraal weigerde dien bijeen te roepen, zeggende, dat hij geen raad aannam voor zuiver maritime operatien. Uwe regering werd ontevreden en het Fansche leger keerde naar Frankrijk terug.

»Ik verklaar dat wanneer wij op nieuw de golf van Finland waren opgevaren, wij onze vloot zouden hebben verloren. Ik wilde echter eene nieuwe verkenning doen aan den kant van Kroonstadt, de hechtste vesting van Europa.

»Ik zag dat er niets te doen was en rapporteerde dit aan de regering. Toen men de valsche tijding van de inname van Sebastopol vernam, vroeg men: »Waarom neemt Napier Kroonstadt en St. Petersburg niet?» Men vroeg zelfs waarom ik niet naar Moskou ging.

»Zeker had ik nooit gedacht dat de admiraliteit al die geruchten zoude aanwakkeren, ten einde een admiraal gehaat te maken, die alles gedaan heeft om de eer van zijn vaderland te dienen. Ik schreef aan de admiraliteit om haar de middelen aan te wijzen, om Sweaborg te nemen. Wat deed men? Ik zal het zeggen, omdat het gouvernement als het eenig eergevoel bezit mij terstond mijn ontslag geve.

»De admiraliteit verdraaide mijne taal en schreef mij belagchelijke brieven. Men vroeg mij waarom ik Sweaborg niet nam, toen ik de middelen eischte om dit te doen. Ik was de man niet om dit te verdragen.

»Ik ben de man niet om beleedigingen te verduren, ik protesteerde. Men antwoordde dat ik hen op een dwaalweg had gebragt. Men schreef mij de beleedigendste brieven. Ik zeg u dit in de hoop dat het publiek dit verneme en dat sir J. Graham nooit meer aan het bewind moge komen als eerste lord der Admiraliteit.

»Ik wensch, dat het publiek wete, dat indien ik de raadgevingen van sir J. Graham gevolgd had, ik de geheele vloot in de Oostzee had achtergelaten. Ik zal dat bewijzen en bezit sir J. Graham een greintje eer, dan zal hij niet meer op zijn zetel gaan zitten, voordat dit opgehelderd zij. Overigens zal ik hier nog bijvoegen, dat ik geen regt meen te heb in het jaarboek der marine voor te komen en dat men mijn naam van de kaders kan schrappen, als ik de waarheid niet zeg. Ik grijp deze gelegenheid aan, om deze verklaring aan het publiek te doen, en ben bereid mijn gedrag, desgevorderd, aan het Lagerhuis uiteen te zetten.»

DUITSCHE POST.

De *Neue Preuss. Zeit.* meldt, dat de Groot-hertog Michel, die op zijne reis van St. Petersburg naar de Krim door de koorts werd aangetast, zich te Charkow heeft moeten ophouden.

De Groot-hertog Nicolaas heeft alleen zijne reis naar Sebastopol voortgezet.

FRANSCHE POST.

Een blad, dat te Parijs het licht ziet spreekt van de terugkomst van den generaal Forey.

— Men zegt, dat de zending van generaal Niel naar de Krim, zonder van belang ontbloot te zijn echter beperkt is; zij heeft ten doel om te onderzoeken in hoe ver het mogelijk is de plaats in te nemen. De generaal moet reeds op zijne terugreis zijn.

— Brieven uit Turin spreken van den indruk, welken de Monitoire van den Paus gemaakt heeft. Desniettemin zal men voortgaan met de beraadslaging over deze wet. De meerderheid zal niet groot, maar toch voldoende zijn.

De militaire conventie met Frankrijk is nog niet onderteekend, in weerwil van de tegenovergestelde berigten door eenige Fransche bladen medegedeeld. Deze zaak zal eerst na de stemming der Piemontesche kamers kunnen beëindigd worden.

— Lord Cowley heeft eergister ochtend met den Keizer een langdurig onderhoud ter Tuilerien gehad.

Bij Keizerlijk besluit van 3 Februarij is de schout bij nacht Jehenne benoemd tot generaal majoor bij de marine te Brest, ter vervanging van den schout bij nacht Fourichon.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Memorie van Beantwoording, op het voorloopig verslag betrekkelijk het wetsontwerp, houdende regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1852.

Blijkens het op den 15 Dec. 1854 door de Comm. van Rapporteurs vastgestelde Voorloopig Verslag betrekkelijk het ten tweeden male aan de Tweede Kamer ingediende wetsontwerp tot regeling van het koloniaal batig slot over 1852, is men in meer dan eene der afdeelingen eenstemmig van gevoelen geweest, dat de onderscheidene punten, naar aanleiding van dit wetsontwerp in een vroeger Voorloopig Verslag ter sprake gebragt, genoegzaam waren toegelicht; in andere afdeelingen is men daarentegen op sommige dier punten teruggekomen, en het is naar aanleiding daarvan, dat het volgende tot beantwoording wordt in het midden gebragt.

§ 1. Enkele leden merken aan dat eene herziening der pensioenen van burgerlijke ambtenaren in Nederl. Indie vroeger meermalen door den Min. van Kolonien is toegezegd.

Wanneer men nagaat wat door den Minister van Kolonien sedert 1849 aan de jaarlijksche Staats-commissien tot onderzoek der koloniale remise-rekening is medegedeeld ten aanzien van het denkbeeld eener herziening der bedoelde pensioenen, hetgeen men opgeteekend vindt in de verschillende processen-verbaal, te weten: in dat van 1849 op pag. 9, in dat van 1850 op pagg. 7 — 8, in dat van 1851 op pag. 6, in dat van 1852 op pagg. 2 en 6, in dat van 1853 op pagg. 4 — 5, dan zal men bevinden, dat nooit eene herziening is *toegezegd*, maar onderzocht is geworden, of die wenschelijk zou zijn, en dat de van het Indisch Bestuur te dien aanzien ontvangen bedenkingen hebben geleid tot de slotsom, dat de gedane vraag ontkennend moet worden beantwoord.

Aan het slot van deze paragraaph wordt de meening geuit, dat het te betreuren zou zijn, wanneer de regeling der Indische burgerlijke pensioenen op denzelfden *gebrekkigen*, voor 's lands geldmiddelen *bezwarenden* voet blijft als tot nu toe.

Waarin het *gebrekkige* der regeling bestaat wordt niet aangewezen en kan dus in deze Memorie van Beantwoording met stilzwijgen worden voorbijgegaan. Wat het *bezwarende* betreft, daaromtrent valt aan te merken, dat, het verleenen van pensioenen uit den aard der zaak bezwarend moet zijn, voor zoover die komen ten laste van 's lands geldmiddelen, maar daartegenover moet niet uit het oog worden verloren, dat aan dat bezwaar grootelijks wordt te gemoet gekomen door de kortingen op de inkomsten der ambtenaren.

§ 2. De Regering volhardt bij het gevoelen dat de uitbetaling der koloniale pensioenen behoort te blijven plaats hebben door tusschenkomst der Nederlandsche Handel-maatschappij, en dat eene verandering ten deze tot geene verbetering zou leiden.

Ten gevolge van een overleg tusschen de Departementen van Koloniën en van Finantiën zijn de ontvangers der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen in het geheele Rijk gemagtigd geworden om de assignatien, door de Nederlandsche Handel-maatschappij op de Nederlandsche Bank afgegeven wordende ter voldoening hier te lande van koloniale pensioenen, verloftractementen en delegatien, te kwijten, in zooverre daartoe genoegzame fondsen bij hen voorhanden zijn, terwijl zij bij gebrek aan middelen de keuze zullen laten aan de belanghebbenden, om te wachten tot dat weder gelden zullen zijn ingekomen, of wel de assignatie tot voldoening bij den betaalmeester van het arrondissement aan te bieden, die eveneens tot de betaling gemagtigd is.

Door dezen maatregel is voldaan aan den ook bij de Regering bestaan hebbende wensch, om aan de ingezetenen, die ter zake van pensioen, delegatie of dergelijke gelden uit de koloniale fondsen trekken, het ontvangen daarvan zoo gemakkelijk en onkostbaar mogelijk te maken.

§ 3. Ten aanzien der door een der leden geleverde berekeningen, moet de aanmerking worden gemaakt, dat daarbij is uitgegaan van stellingen, welke niet geheel juist zijn.

Het is wel waar, dat de staat der kas in Indie wordt beheerscht door het cijfer van de remises uit het moederland, maar daaruit volgt niet, dat *dat* cijfer moet strekken als maatstaf ter beoordeeling van de Indische geldmiddelen en hun beheer. Ook de staat van het administratief kapitaal kan op zich zelven niet als grondslag voor zoodanig oordeel strekken.

Wanneer men de berekening maakt zooals in deze paragraaph van het Voorloopig Verslag, zal men nooit tot juiste uitkomsten geraken.

Er was in kas op ulto. Dec. 1849 .	ƒ 13,044,865.00
Er is (zoo wordt gezegd) in 1850 minder geremitteerd dan het Indisch tekort bedroeg	3,726,135.49
er moet dus in kas zijn onder ulto. December 1850.	ƒ 9,318,729.51

terwijl volgens de opgave der Reg. op laatstgemeld tijdstip in kas was ƒ 13,548.762,00.

Men heeft hier eene aftrekking bewerkstelligd, welke niet tot het beoogde doel kon leiden. De staat der werkelijke ontvangsten en uitgaven der Indische administratie in Indie over 1850, gevoegd bij het koloniaal verslag over dat jaar (lit. D) sluit met een nadeelig verschil van ƒ 14,944,965.

Uit de opbrengst der gouvernements-producten hier te lande in 1850 is, blijkens den mede bij voormeld verslag gevoegden staat van gedane ontvangsten en uitgaven hier te lande (lit. E) tot dekking van een vroeger geraamd tekort in Indie, afgezonderd ƒ 11,218,829,51.

Het verschil tusschen deze beide sommen, ad ƒ 3,726,135,49, wordt in het Voorloopig Verslag afgetrokken van het saldo in kas op ultimo 1849, om te geraken tot de kennis van hetgeen in kas behoorde te zijn op ultimo 1850.

Maar die aftrekking kan niet tot die kennis brengen, want:

1o. het cijfer van ƒ 14,344,965 wijst aan het na afsluiting van het dienstjaar gebleken verschil tusschen de werkelijke ontvangsten en uitgaven in Indie *over het dienstjaar 1850*, afgescheiden van remises en administratief kapitaal, en is het resultaat eener gestie, waarvan een gedeelte, hoezeer loopende over 1850, heeft plaats gehad in 1851;

2o. de som van ƒ 11,218,823.51 is wel afgezonderd uit de koloniale geldmiddelen hier te lande, om te dienen tot dekking van het Indisch tekort, maar is niet geheel in Indie ontvangen vóór ultimo December 1850.

Het is dus duidelijk dat men door de in het Voorloopig Verslag opgenomen aftrekking niet kon geraken tot de kennis van hetgeen op ultimo 1850 moest in kas zijn.

Hetzelfde geldt ten aanzien van de berekeningen, welke aldaar voorkomen met opzigt tot de volgende jaren. Men heeft den feitelijken toestand der Indische kas op een gegeven tijdstip doen voorkomen als het resultaat van rekeningen van werkelijke ontvangsten en uitgaven, welke eerst lang *na* zoodanig tijdstip worden opgemaakt en gesloten.

De Regering vertrouwt door het bovenstaande de onjuistheid der gemaakte berekening duidelijk te hebben aangetoond, en acht het daarom onnoodig stil te staan bij de veronderstelde oorzaken van de gewaande verschillen, namelijk:

1o. dat meer zou ontvangen zijn dan in de rekening van ontvangst wordt opgegeven;

2o. dat minder zou uitgegeven zijn dan in die rekening wordt vermeld;

3o. en dat de rekeningen van ontvangst en uitgaaf niet zouden zijn wat zij heeten te wezen, en dat men welligt onder uitgaaf heeft gebragt wat wel verschuldigd maar nog niet betaald is.

Het zal wel onnoodig zijn, hier de verzekering te geven, dat de door de Regering aan de Staten-Generaal overgelegde bescheiden werkelijk zijn wat zij heeten te wezen, en geene valsche of uit de lucht gegrepen voorstellen bevatten.

§ 4. Na hetgeen in het Voorloopig Verslag zelf gezegd is tegen het bezigen, in 1853, als tijdelijk hulpmiddel ter voorziening in de behoeften der Indische kas, van particuliere wissels, hier afgegeven en te Batavia betaalbaar, behoeft de Regering bij dit punt niet verder stil te staan. Alleen zij nog als nadere inlichting bijgevoegd, dat al de hier bedoelde wissels zijn aangenomen tegen den koers van 103$\frac{5}{8}$, en dat ze allen op de vervaldagen behoorlijk zijn voldaan; weshalve er geene sprake kan zijn geweest van verrekening van renten.

§ 5. De Regering kan, na de laatste mededeeling betreffende eene proeve van kolonisatie in Suriname, voor het tegenwoordige daaraan niets anders toevoegen dan dat zich werkelijk, zoo als sommige leden meenen te weten, inboorlingen van Madeira naar Suriname hebben begeven om daar veldarbeid te verrigten, en dat, blijkens de dusver ontvangen berigten. deze lieden, wier aantal ongeveer 300 bedraagt, op eenige particuliere plantages zijn in huur genomen en goed voldoen.

's Gravenhage, 10 Februarij.

Z. M. heeft de benoeming van den burgemeester van Hemmen, W. J. E. baron van Lynden, tot secretaris dier gemeente met zijne goedkeuring bekrachtigd.

—

Z. M. heeft den kapitein jhr. M. P. B. S. Vranx d'Amelin, van het 2de regement vesting-artillerie, op verzoek, op pensioen gesteld, ten bedrage van ƒ 1080, en onder toekenning van den rang van majoor en vergunning de activiteits-uniform van het wapen voortdurend te blijven dragen.

—

Z. M. heeft benoemd bij het wapen der artillerie, bij den staf van het wapen, tot kapitein van de 3de kl. den 1sten luit. C. C. Cox, van den staf; bij het 3de regem. vesting-artillerie, tot 1sten luit. den 2den luit. C. D. H. Schneider, van het corps; bij het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, tot officier van gezondheid der 1ste kl. den officier van gezondheid der 2de kl. A. P. Kleijnenberg, van gemeld personeel.

Vertraging in de aankomst der posten noopt ons, heden weder slechts een kort overzigt van het buitenlandsch nieuws te geven.

Negen leden van het Engelsche ministerie behouden de betrekkingen, welke zij voorheen bekleedden. Al de veranderingen komen dus op het volgende neder.

Lord Palmerston vervangt lord Aberdeen.

Lord Granville, voorheen kanselier van het hertogdom Lancaster, zal de betrekking van lord John Russell bekleeden.

Lord Panmure zal vereenigd waarnemen de functien, welke tusschen den hertog van New-Castle en den heer Sidney Herbert waren verdeeld.

De heer Sidney Herbert treedt als Minister van Binnenlandsche Zaken op.

Het ontslag van lord John Russell heeft de whigs niet buiten het kabinet gesloten, daar lord Clarendon, lord Cranworth, lord Granville, lord Lansdowne, de heer Wood en sir G. Grey aan het bewind blijven en bovendien op lord Panmure kunnen rekenen, die in 1852 onder lord John Russell de betrekking van secretaris voor de zaken van oorlog bekleedde. Sir W. Molesworth blijft in het ministerie de vertegenwoordiger van de meer geavanceerde liberale partij.

De zuivere tory-partij, waarvan lord Derby en de heer d'Israeli de hoofden zijn, blijft voortaan alleen zonder vertegenwoordigers in den boezem van het nieuwe ministerie van coalitie. Het kabinet Palmerston heeft tegenwoordig alles voor zich; maar zijne taak is niettemin moeijelijk met het oog op de groote verwachtingen, welke het heeft doen geboren worden en de groote resultaten, die men van zijn hoofd verwacht.

Te Turin worden de beraadslagingen over het alliantietractaat voortgezet. In de zitting van den 5den heeft de heer Solar della Margeritha, een der hoofden van de regterzijde, zonder zich bepaaldelijk tegen het verdrag te verklaren echter gezegd, dat hij niet genoeg ingelicht was omtrent het gewigt der beweegreden, welke men ter regtvaardiging van deze alliantie opgeeft.

Graaf Revel, een ander lid van de regterzijde, heeft echter het sluiten van het verdrag volkomen goedgekeurd; maar de politique redenen, welke hij daarvoor opgaf droegen de goedkeuring der kamer niet weg.

De sprekers, die zich tegen het wetsontwerp verklaarden waren de heeren Michelini en Biancheri van de linkerzijde.

Omar-Pacha is naar Bourgas vertrokken, om zijne kavallerie en de magazijnen te inspecteren. Zoodra dit geschied is zal hij voor goed naar Eupatoria inschepen.

Eene telegrafische depêche uit Bayonne meldt dat de Spaansche regering aan de Cortes in hare zitting van den 5en heeft aangeboden een wetsontwerp, waarbij magtiging wordt verleend tot algeheele verkoop der Spaansche geestelijke goederen. De Cortes hebben dit wetsontwerp met vele blijken van goedkeuring ontvangen. De carlisten zijn zeer aan het woelen. Woensdag morgen zijn 14 carlisten, wier namen nog niet bekend zijn, gearresteerd. Zij moesten een inval in Navarre hebben willen doen.

De Pruissische tweede kamer heeft hare zitting van den 7en geheel gewijd aan de discussie over een wetsontwerp tot verandering der namen van eerste en tweede kamer thans in gebruik.

---

* Dingsdag aanstaanden, zal er ten Hove weder een groot thé-dansant plaats hebben.

---

* Het Cassino, dat gisteren avond in het hôtel de *Oude Doelen* heeft plaats gehad, was zeer luisterrijk en werd ook door verscheidene leden der Koninklijke familie bijgewoond. De dans duurde tot laat in den nacht voort.

---

* Het concert, door den heer Guglielmi in het Hôtel de *Oude Doelen* gegeven werd met de tegenwoordigheid van HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik vereerd; en door een rijk en aanzienlijk publiek bijgewoond. De heer Guglielmi ontving bijzondere bewijzen van tevredenheid.

---

* Dingsdag avond zal er in den Kon. Holl. Schouwburg ten voordeele der armen eene buitengewone voorstelling plaats hebben met medewerking van den heer A. Peters (als gast.) Die voorstelling zal bestaan uit eene wederopvoering van *Laurierboom en Bedelstaf*.

---

* Zijn wij wel onderrigt, dan is het gisteren nacht aan de reddingsboot van Ter Heijden gelukt, de equipagie van het aldaar in den namiddag gestrande scheepje te redden. De schipbreukelingen moeten zich niet minder dan 7 uren in het want hebben vastgeklemd gehouden. Het schip zelf was geheel onder water.

---

* Gister is alhier overleden in 78jarigen ouderdom de heer Kierdorff, de oudste welligt aller litographen in Europa; hij was de vriend en leerling van den beroemden Sinnefelder, den uitvinder van de steendrukkunst. Als zoodanig heeft de heer Kiedorff het eerst eene lithografische inrigting in het koningrijk der Nederlanden gevestigd en in 1828 de grondslagen gelegd van het typografisch bureau eerst te Gend, daarna in deze residentie, waaraan hij sedert met zijne beide zonen is werkzaam gebleven. en welke met de beste inrigtingen van dien aard kan wedijveren. De overledene was om zijn braaf en welwillend karakter zeer geacht en laat vele vrienden na.

---

* De *Volksvriend* berekent, dat er ruim 23,000.000 kannen jenever, op ongeveer 7 kan per hoofd, jaarlijks door Neerlands ingezetenen worden uitgedronken. Dit vocht, zegt het blad wordt gestookt uit aardappelen of uit koorn. Meestal meenen wij uit het laatste. Voor het gemak der berekening, zullen wij dit dan ook maar veronderstellen.

Uit een Nederl. pond graan (twee deelen rogge en een deel garst) wordt de brander gerekend te stoken 56 vingerhoedjes sterken drank, zoodat om de genoemde vaten jenever te bekomen, noodig is geweest 41,711.243 ponden koorn, namelijk 27,807,496 ponden rogge en 13,903,748 ponden gerst. En, terwijl een mud rogge ongeveer 68 pond inhoudt, en een mud gerst 62$\frac{1}{2}$ pond, zoo blijkt het dat er jaarlijks 408,935 mudden rogge en 222,460 mudden gerst, te zamen ruim 600,000, zegge 600,000 mudden koorn worden verbrand.

»Hoeveel brood had uit dit graan gebakken, hoeveel garst gepeld kunnen worden?.... Een mud rogge levert 100 Ned. ponden brood, zoodat met de verstookte rogge 40,893,500 dat is bijna 82 millioen oude ponden brood verloren wordt; eene hoeveelheid, die vier jaren lang voldoende ware geweest voor de jaarlijksche consumtie der stad Amsterdam.»

Het blad maakt gelijke berekening voor de gerst en zegt »met andere woorden: elk vat jenever verslindt het graan voor 350 oude ponden brood en 60 koppen gort, dat is elke kan jenever de rogge voor 3$\frac{1}{2}$ oude ponden en, de gerst voor ruim een halve kop gort, zoodat de jeneverdrinker, met ieder glas, dat hij gebruikt ongeveer een vierde van een oud pond brood en een lepel gort doet verloren gaan.»

---

* Ten einde eene meer volledige kennis te verkrijgen van de statistiek en van verschillende in deze provincie bestaande nuttige en liefdadige inrigtingen, zoude het den Commissaris des Konings in deze provincie, aangenaam zijn daaromtrent meer volledige opgaven te verkrijgen.

Hij heeft tot dat einde de gemeente-besturen verzocht, om, bij het opmaken van het jaarlijks door hen aan den Raad hunner Gemeente uit te brengen verslag van den toestand hunner Gemeente, de volgende rubrieken met de meest mogelijke volledigheid te behandelen, en mitsdien: 1o, onder hoofdstuk IX, lett. *b*, alle mogelijke inrigtingen tot het geven van onderwijs op te geven, die niet tot de cathegorien onder lett. *b* en *c* vermeld behooren, en bij lett. *c* alles te vermelden wat in de gemeente door Vereenigingen, de liedertafels en rederijkerskamers of andere deelen van maatschappijen, daaronder ook die der maatschappij tot Nut van het Algemeen begrepen, tot bevordering van Kunsten en Wetenschappen en Kennis, door het houden van zamenkomsten, voorlezingen, of op eenige andere wijze wordt verrigt, en daarbij tevens melding te maken niet alleen van de openbare verzamelingen of kabinetten van voorwerpen van kunst of wetenschap, maar ook van die van particulieren, die geacht worden, eene openbare vermelding te verdienen. 2o. ten einde eene meer volledige kennis te erlangen omtrent al hetgeen in de gemeenten dezer provincie tot leniging of voorkoming van armoede wordt gedaan in hoofdstuk X, lett. *a*, onder de daarbij bedoelde instellingen ook te vermelden, de spaarbanken, spaarkassen, hulpbanken en bijzondere vereenigingen, onder de namen van *Dorcas*, *Thabita*, *St. Vincent de Paulo* en dergelijke, welke ten behoeve van armen, uitdeelingen doen van soep of levensmiddelen, kleederen, brandstoffen, enz., de vereenigingen tot werkverschaffing, de loterijen ten behoeve van armen, de afdeeling van het blinden-instituut, van dat voor doofstommen, van de vereeniging van *Ned. Mettray*, van het gesticht te Montfoort en dergelijke, met opgave onder lett. *b*, zoo veel mogelijk, van het getal leden, het bedrag der bijdragen en het getal personen, die daardoor zijn ondersteund geworden, 3o. In hoofdstuk XII in de 3e alinea melding te maken, zoo de gemeente hoofdplaats is eener afdeeling der Hollandsche Maatschappij van landbouw, van het getal leden der afdeeling, en van de overige van het getal leden der afdeeling, welke in de gemeente wonen, alsmede van de vereenigingen tot bevordering van den tuinbouw en van hare leden; 4o. in hoofdstuk XIV op te geven de bestaande vereenigingen tot bevordering van ambachten of nijverheid en al hetgeen in de gemeente

wordt gedaan om ten deze verbeteringen en vooruitgang te bevorderen of aan werk- en ambachtslieden gelegenheid te geven om zich in hun bedrijf te bekwamen, en de daartoe vereischte kundigheden te verkrijgen.

Den 5 dezer is te Nisse in den ouderdom van 84 jaren overleden de heer D. A. Buijt., een der oudste, zoo niet de nestor der predikanten bij de Herv. kerk. In 1797 tot predikant te St. Kruis benoemd, kwam hij in 1802 te Nissen, alwaar hij tot voor weinige maanden met jeugdige kracht en ijver het Evangelie verkondigde elf malen naar andere plaatsen beroepen, bedankte hij even zoo dikwerf en eerst kort geleden moest hij uit hoofde zijner gezondheid zijn emeritaat verzoeken dat hem tot nog toe niet verleend werd.

Uit eene advertentie in het *Handelsblad* blijkt, dat de zoon van den heer Soeders te Maarssen, te Londen niet zoo als het gerucht liep, voor het Engelsche leger in de Krim is verronseld, maar reeds in Augustus A°. P°. geheel vrijwillig en met een Hollandsch schip naar Konstantinopel is vertrokken en volgens berigt van den 30ste Jan. de terugreis had aangenomen. (*N. R. Ct.*)

De *Volksvriend* meldt in zijn laatstuitgekomen nommer, dat de kerkeraad der Herv. gemeente te Uitgeest, met algemeene stemmen besloten heeft, aan niemand eenige bedeeling uit te reiken die nog, ook de geringste, uitgave besteden kan aan sterken drank.

In de *Haarl. Ct.* lezen wij eene advertentie betreffende het weduwen-fonds te Winkel en Rietveld, en blijkt het daaruit alweder, dat alle pogingen, welke worden aangewend, om de bestuurderen van dit belangrijk genootschap tot terugkeer te brengen op hunnen dwaalweg, vruchteloos zijn. Geene verandering wordt noodig geacht, in weerwil, dat van alle kanten wordt aangetoond, dat de stand der zaken onhoudbaar is. Zoo de directeuren dan uit eigenbelang blind zijn, hopen wij toch dat de duizende leden de oogen mogen opengaan, en zullen ophouden mede te werken, dat het geld in de zakken der directeuren blijve stroomen. (*U. C.*)

Dat Europa groote behoefte heeft aan nieuwe bronnen ter voorziening in de voedingsmiddelen, in stede der door den Oosterschen krijg thans geslotene, is niet tegen te spreken; dat echter, ook bij (wie weet hoe verwijderde) herstelling der gemeenschap, de uitbreiding des aanvoers der levensbehoeften van eerste noodzakelijkheid, voor hen die ze kunnen bewerkstelligen, goede rekening zoude kunnen geven, is toch ook wel meer dan waarschijnlijk. Immers, het voorheen zoo vruchtbare Ierland heeft veel geleden, en Australie, in plaats van op te leveren, blijft steeds trekken; de fabriekbevolking in Engeland vermeerdert, en het is dáár te lande aangenomen, dat de nijvere klasse eene goede voeding moet genieten; terwijl ook elders het stelsel dat dierlijk voedsel den grondslag van 's menschen onderhoud moet uitmaken, hand over hand veld wint. Als derhalve Rusland weder zal geopend zijn, en de proviandeering van troepen en vloten zal ophouden, dan zal toch waarschijnlijk de onevenredigheid tusschen productie en consumptie van dierlijk voedsel, nog lang niet hersteld zijn.

Als men zich voorstelt dat alléén ons kleine Holland zooveel rundvleesch naar Londen zendt, behalve de schapen enz.; en dat Westfalen voorziet in de behoeften van varkensvleesch, wat zoude dan Amerika niet kunnen opleveren! — Van Guyana, dat verloren land, waarin men gansch Holland konde overplaatsen, van de savanen of van de weiden op het gebergte, is geene spraak; ook bedoel ik geenzins, Buenos Ayres of Montevideo, waar men nog onlangs de runderen doodde voor de huid, latende den romp aan de gieren; maar bij eene beschouwing van de kaart van Noord-Amerika is niets meer eigenaardig dan dat men zich vraagt, of van dáár geene voorziening te wachten is in Europa's behoeften. Immers, de landen der Amerikaansche republiek, benevens Canada, bevatten tusschen de 40e en 55e graden, onmetelijke waterrijke gronden, die aan de schoonste weiden van Europa herinneren. Ligt de Lombardijsche vlakte welligt wat zuidelijker, het veerijke Noord-Duitschland, Holland, Denemarken en Ierland, beantwoorden aan de landen langs de Hudsons-Baai en de St. Laurens-Rivier gelegen. Hoe jammer is het, dat de invoer in Nederland van rundervleesch uit Amerika bemoeijelijkt wordt, zoo niet onmogelijk gemaakt door den accijns op het geslagt. In Frankrijk wordt die invoer telken jare grooter, en geeft zulks een zich meer en meer uitbreidende tak van handel. Hadde de zoogenaamde vleeschwet kunnen worden aangenomen, dan zouden welligt nu reeds dergelijke ondernemingen voordeelig zijn voor die ze bewerkstelligden, en tevens ter onwaardeerbare leeniging strekken in de dringendste behoeften der arbeidende bevolkingen onzer steden en groote dorpen. (*De Tyd.*)

Amerongen, 8 Jan. Gisteren avond hield de afdeeling Amerongen der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen hare tweede wintervergadering, bij welke gelegenheid door den vice-voorzitter eene voorlezing werd gehouden, ten onderwerp hebbende: den zoo merkwaardigen levensloop van Frankrijks tegenwoordigen Keizer; waarna als bijdrage door den secretaris twee dichtstukken werden gereciteerd, getiteld: de Paradijsvogel van Mr. J. van Lennep, en de Kist, van W. J. van Zeggelen.

Zoowel voorlezing als bijdrage, werden door eene talrijke schaar van dames en heeren met zeer veel belangstelling aangehoord.

Meppel, 7 Febr. Woensdag e. k. zal voor het kantongeregt alhier behandeld worden eene zaak, die de nieuwsgierigheid gaande maakt. De policie deed op zekeren avond hier onderzoek of de herbergen, volgens de bestaande verordening, na tien uren gesloten waren, en trof in eene der voornaamste nog een gezelschap aan van omstreeks 30 personen. Toen zij aan dezen daarop gelaste de herberg te verlaten, verzocht de kastelein hen eveneens het gewone locaal te verlaten, maar liet er op volgen, dat hij hen allen in eene kamer van zijn huis verzocht, om den avond verder te passeren. Het gezelschap volgde den kastelein op den voet, en de kastelein verzocht nu de policie om heen te gaan; de policie verwijderde zich, doch maakte proces-verbaal op tegen den vindingrijken kastelein en onderscheidene zijner gasten, die nu, als beklaagd van opgemelde verordening te hebben overtreden, voor het kantongeregt zijn gedagvaard.

Men ziet de beslissing in deze zaak met belangstelling te gemoet. (*P. O. en Zw. Ct.*)

Per Telegraaf.

Czernowitz, 8 Febr. Volgens tijdingen uit Odessa van den 7den zal een legerkorps van 60,000 man naar de grenzen aan de Pruth oprukken.

Bij ukase wordt bevolen groote hoeveelheden haver en meel in gereedheid te houden, om naar Dniester verzonden te kunnen worden.

Het hoofdkwartier zal van Kischenew naar Odessa verlegd worden.

Parijs, 10 Februarij. De *Moniteur* behelst berigten uit Varna van den 4den, volgens welke 30,000 Turken te Eupatoria ontscheept waren en door nog meer gevolgd zouden worden.

Voor Sebastopol was niets belangrijks voorgevallen.

Izzet-Pacha was tot gouverneur van Kurdistan benoemd.

Londen, Vrijdag 9 Februarij. De *London Gazette* van heden bevat eene proklamatie van de koningin, waarin zij aan hare onderdanen allerstrengst alle gemeenschap met Rusland verbiedt.

Ingezonden Stukken.

Wij zijn nu reeds in staat gesteld den lezer de beloofde nadere mededeelingen te doen betreffende onze polemiek met den heer B. H. Smith. — De door de Revalenta genezene zieke is de vrouw van den timmerman J. Briet te Beerta. — De Doctor te Beerta, die haar behandelde en als ongeneeslijk opgegeven heeft, heet *Smith*. — Wij hebben dien naam ook onder het attest der vier heeren Doctoren gevonden, waarin zij verklaarden van het ziekte-geval niets te weten, en wel voorop (*A. Smith*). — Hopen wij voor de eer van den naam dat dit niet dezelfde is, en dat er twee doctoren en één veearts *Smith* in het dorpje zijn. De andere geneesheer, die vrouw Briet behandelde behoort niet tot de teekenaren, woont ook niet in Winschoten, zoo al wij verkeerdelijk melden en waardoor wij den oorlogzuchtigen veearts waarschijnlijk gelegenheid gaven eene »*rectificatie*« te vragen; wij geven echter den naam niet op, omdat wij met dien Heer niets uitstaan hebben en de poging tot verdachtmaking onzer attesten ook zonder dat, door de ongeschiktheid van den beschuldiger zelven geholpen, spoedig voor de derde keer schipbreuk lijden zal. Wij hebben ook ongaarne den naam van Dr. Smith genoemd en men wijte het niet aan ons.

De heer Wasman berigt ons ook nog de volgende bijzonderheid. Briet, begaan met het lot zijner vrouw, die hij met haren toestand niet durfde bekend te maken, die troosteloos zoude zijn indien hij haar geene medicijn bragt, zocht raad en hulp bij een bekende, die hem op de Revalenta opmerkzaam maakte. Het gelukkige gevolg daarvan kent de lezer, de vrouw genas in korten tijd en verheugt zich thans in eene goede gezondheid.

Wij zien met nieuwsgierig verlangen uit naar het antwoord van onzen geleerden maar boosaardigen vervolger; zijne residentie Beerta, dat zich welligt ook beroemen mag zijne geboorteplaats te zijn, is niet groot: hij zal den Timmerman Briet en zijne vrouw vermoedelijk persoonlijk kennen, zoo niet, zal hij onder de aan den weg spelende jeugd gemakkelijk eenen kleinen commissionair vinden die hem den weg naar hunne woning wijzen wil. Wij hopen dat hij niet in gebreke blijven zal te antwoorden, zoo als vroeger wel eens het geval geweest is, en ook dat hij niet vergeten zal de ophelderingen te geven die hem weder tot een eerlijk man maken moeten. Nogmaals verzoeken wij hem niet weer drie weken te laten verloopen eer hij antwoordt; kan hij van den lezer wel verlangen, dat hij zoo veel attentie voor onze polemiek hebbe, dat zij drie weken lang in zijn geheugen blijft?

Verkoophuis.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 10 Februarij 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	61½ 9/16	*Hope* 1798/1816	5	102
Dito Certificat.	3	72⅞	Dito 1828/1829	5	
Dito Dito	4	90 15/16 91	Cert. 1831/1833	5	
O. I. Leening	4		Dito Dito	4½	
Amort. Syndic.	3½	90	Dito *Hope*	4	76¼
Hand.-Maats.	4½		Dito *Stieglitz*	5	74⅞
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten	2½		Dito 1854	5	81 13/16
D° *Rothschild*	2½		Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito	6	
Obligatiën	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	18 1/16	Obligatien	4	
Dito Buitenl.	3	37¼ ⅜	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. o/m.	3	31¼			
Bew. Sp. Com.			Metalliek	5	62 9/16 ¾
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	74 ⅛
Portugal.			Dito Nation.	5	65 9/16
Londen nieuwe	3	38¼ 5/16	Dito 1847	2½	31 13/16
Dito uitgest	4		Dito 1851/1852	2½	31 15/16

Gren., te Londen, uitgesteld, 2½ pCt. 5⅝, 11/16.

Met uitzondering van binnenl. en Russische fondsen, verkeert de markt overigens in eene ongunstige stemming met weinig affaire.

FRANKFORT, 9 Februarij. Metalliek 5 pCt. 64¾; Sp. binnenl. 3 pCt. 31; Dito 1 pCt. 17 13/16.

LONDEN, Vrijdag 9 Februarij. Consols op t. 91⅞, 91¾; Sardinie 5 pct. 85; Spanje 1 pct. 17¾, 18; Certific. 5¼, ¾; dito Passive 4⅛, ¼; Russen 4½ pct. 8..

Overige onveranderd. Weinig handel.

PARIJS, Vrijdag 9 Februarij. Fr. 4½ pct. 95.75; 3 pct. 67.70; Sp. binn. 3 pct. 30¾.

WEENEN, Vrijdag 9 Februarij. N. Metall. 8.. Leen. 106¾; Nat. Leen. 86½; Bankactien 1017; Lomb. 100½; Zilver 26¾; Wissel op Londen 12.16; dito op .. 147¾.

De beurs was zeer geanimeerd.

De heer v. Toggenburg is tot minister van financiën benoemd.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.